

ХУДОЖНІ ОСОБЛИВОСТІ ЛІТЕРАТУРНОЇ БІОГРАФІЇ: ІВАН КОШЕЛІВЕЦЬ "ЖАННА Д'АРК"

Оксана Кіт

*Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Університетська, 1, 79000, м. Львів, Україна, e-mail:
oksankakit@rambler.ru*

Статтю присвячено виявленню і дослідженню основних художніх особливостей літературної біографії на прикладі твору Івана Кошелівця "Жанна д'Арк". З огляду на новіші наукові дослідження документалістики, конкретизовано визначення жанру твору, з'ясовано роль співвідношення історичної правди та художнього домислу в написанні творів біографічної літератури, визначено літературну біографію як джерело вивчення поглядів автора та особливостей його часу. А також проаналізовано особливості стилю письменника-біографа.

Ключові слова: документалістика, літературна біографія, історична правда, художній домисел, індивідуальний авторський стиль, автор-біограф.

В останні десятиліття значна кількість як українських, так і зарубіжних письменників неодноразово звертається до жанру літературної біографії. Дослідниця Ірина Савенко у своїй статті "Основні проблеми документального письма в контексті літературознавчого дискурсу" справедливо зазначає: "Остання третина ХХ - початок ХХІ ст. позначена помітним зростанням інтересу до "літератури факту". Щоденники, спогади, мемуари, біографії та інші численні різновиди документалістики сьогодні не менше популярні, ніж детективи й гостросюжетні белетристичні оповіді. Динаміка творчих пошуків і дискусій як вітчизняних, так і зарубіжних критиків та літературознавців свідчить про те, що увага до літератури, яка має документальну основу, дедалі збільшується" [7, с. 128]. Науковий інтерес до проблем документально-біографічної літератури викликав цілу низку захищених докторських та кандидатських дисертацій, присвячених цій тематиці. Їхні автори торкаються, зокрема, таких питань, як жанрово-стилістичні особливості художньо-біографічної прози 80-90-х років (І. Акіншина), українська біографічна проза першої половини ХХ століття: жанровий аспект (Г. Грегуль), трансформація життєвої правди в художню у творах української художньої біографії (І. Данильченко), особливості жанрової еволюції сучасної художньої біографії (О. Дацюк), жанрові пошуки художньої документалістики 1970-90-х років (Н. Ігнатів), об'єктивне і суб'єктивне у жанрі літературної біографії (Л. Мороз) та ін.

Оскільки об'єктом цього дослідження є біографія Жанни д'Арк авторства Івана Кошелівця, то логічно було насамперед визначитися з термінологією. Сам автор називає свій твір "літературна біографія", та зважаючи на неузгодженість основних термінів і понять у документалістиці, різновидом якої є біографічна література, звернемося до дослідження Олександра Галича "Термінологія сучасної документалістики" [1]. Автор зазначає, що таке суміжно-родове утворення як "біографічний жанр" "використовує готові жанри епосу, але наповнює їх специфічним, притаманним саме йому змістом. Саме тому художня біографія представлена такими жанрами, як біографічний нарис, новела, оповідання, повість, роман, епопея тощо" [1, с. 47]. Жанр твору І. Кошелівця було б доречно визначити як повість, оскільки повість - це прозовий жанр описово-оповідного типу, в якому життя подається у вигляді певних епізодів з життя героя, середня епічна форма, яка показує етап життя героя. За обсягом повість більша, ніж оповідання, і ширше зображує людське життя, охоплюючи низку його епізодів, які складають період життя головного персонажа. У ній більше подій і діючих осіб; почасти вирізняється хронологічний розвиток сюжету та відповідна побудова композиції. Найчастіше, це історія життя людини, розказана або від особи автора, або від особи самого героя. Отож, стосовно твору І. Кошелівця вживатимемо терміни "художня біографія", "біографічна повість".

Художня біографія, що разом із біографіями науковою та науково-художньою є різновидом історико-біографічної літератури, існує в жанрових різновидах історико-біографічного роману, повісті, оповідання, драми, поеми, циклу поезій, окремого вірша і допускає більшу, аніж інші два різновиди біографій, концентрацію художнього домислу.

Сучасна художня біографія, за визначенням Андре Моруа, - це історія еволюції людської душі, а форма біографії - не наукове дослідження, а витвір майстра слова, який, спираючись на наукові методи, відтворює життя, в цілому підкоряючись законам мистецтва [6, с. 127]. Відповідно Олександр Галич дає таке визначення поняттю художньої біографії: "Художня біографія - це специфічне міжродове жанрове утворення. Однією з найважливіших її жанрових рис є творче змалювання життєвого шляху конкретно-історичної особи, реалізоване на основі справжніх документів і подій свого часу з глибоким зануренням письменника в її духовність і внутрішній світ, соціальну та психологічну природу історичних діянь. Такий творчий підхід до документально-біографічної оповіді може й повинен здійснюватися в органічній єдності принципів наукового дослідження й художнього домислу, виходячи з об'єктивної логіки досліджених фактів і подій біографії героя" [2, с. 8].

У своєму дисертаційному дослідженні "Об'єктивне і суб'єктивне у жанрі літературної біографії" [5] Людмила Мороз визначає, що у творах літературної біографії об'єктивне - це історична правда, а суб'єктивне - художній домисел. А оскільки, в основі художньої біографії лежить документ, який є прямим уособленням історичної правди, то художній домисел, це, насамперед, майстерність письменника в компонуванні документального матеріалу, у побудові композиції, розташуванні фактичних подробиць, переосмисленні й трансформації подій та епізодів. У такому випадку художній

домисел виконує свою основну функцію, яка першочергово полягає в художній трансформації письменником відомого факту через діалог, пейзаж, портретну характеристику.

Той факт, що художній домисел відіграє одну з головних ролей у створенні художньої біографії, не викликає заперечення, та все ж домінуючою жанровою ознакою такого письма є акцентування на документах і реальних фактах: "Письменники, що працюють у цих жанрах, просто зобов'язані відштовхуватися від документа. В біографічних творах без реальних історичних документів обійтися неможливо. Інше питання, як їх використовувати. Є випадки, коли факти, документи розчиняються у художній структурі твору, є також і протилежні випадки, коли вони існують у творі самостійно у вигляді різних протоколів, актів, газетних повідомлень, витягів із щоденників тощо" [2, с.10].

Свого часу звернувся до біографії Жанни д'Арк Іван Кошелівець - один із українських письменників та літературознавців.

Іван Максимович Кошелівець (справжнє прізвище Ярешко) [1907-1999] -літературознавець, критик, публіцист, перекладач (з французької, німецької, польської¹), фахівець з історії української літератури, мемуарист, засновник і редактор літературного журналу "Сучасність", доктор філософії, професор Українського вільного університету (ФРН). Іван Кошелівець значиться у розділі "Академічний склад 1921-2006" видання "Universitas Libera Ucrainensis. 1921-2006. Мюнхен, 2006" професором-гостем (1984/1990), професором-емеритом 1991-1998 курсу "Українська література". 1987 р. Кошелівець І. зробив докторат на тему "Олександр Довженко - спроба творчої біографії" під орудою докторів Л. Рудницького та В. Лева. У 90-х роках керував магістерськими і докторськими роботами про прозу Валерія Шевчука як віддзеркалення екзистенціалізму. Разом з українськими письменниками видавав журнал "Літаври", редагував літературну сторінку мюнхенського часопису "Сучасна Україна", що згодом завдяки його зусиллям перетворився на окрему "Українську літературну газету", яку він очолював разом із Ю. Лавриненком, надрукував низку мистецтвознавчих статей.

Творчі обрії Івана Кошелівця сягають світів Миколи Хвильового, Івана Сенченка, Максима Рильського, Олександра Довженка, Миколи Бажана, Леоніда Первомайського, Леоніда Кисельова, шістдесятників. А його книжка "Сучасна література в УРСР" (1964) зчинила такий переполох у тодішніх офіційних колах України, що автор зажив слави буржуазного націоналіста й "запеклого ворога українського народу".

Але спершу були "Нариси з теорії літератури" (1954, Мюнхен), упорядкована Іваном Кошелівцем "Панорама найновішої літератури в УРСР. Поезія. Проза. Критика" (1963, Нью-Йорк, "Пролог"; 1974), - власне, перша антологія творів шістдесятників, яких Іван Кошелівець, згідно з власною періодизацією української літератури, відносить до четвертого покоління українських письменників, за їхнім ставленням до влади [9, с. 20]. Літературознавець упорядкував вибрані твори Василя Симоненка ("Берег чекань", 1965 і 1973), Миколи Скрипника ("Статті й промови з національного питання", 1974) та ін.

Тріаду дослідницьких праць І. Кошелівця у жанрі літературної біографії - "Микола Скрипник" (Мюнхен, 1972; К., 1993) та "Олександр Довженко" (1980), рівних котрим досі немає в українському літературознавстві, дивним чином "замкнула" уже згадана "Жанна д'Арк". У своєму інтерв'ю "Літературній Україні" письменник сам окреслив ті історичні паралелі, які підштовхнули йому саме такий задум: "Недолугі, а то й ворожі своєму народові правителі, тривала руїна під чужою окупацією й особливо болюче для нас - перекинцтво" [4, 4]².

Цікаво тут згадати ті настанови, які давав авторам історико-біографічного твору І. Стоун: "[автор-біограф] повинен перечитати всі книги і статті про свого героя, всі листи, якими герой його обмінювався зі своїми сучасниками, всі його

¹ Переклав, зокрема, твори Дені Дідро і Франца Кафки (див. "Всесвіт", 1993, № 3-4).

² До слова сказати, Іван Кошелівець добре знав французьку культуру, залишив цікаві міркування про сучасну літературну ситуацію Франції.

особисті записи, щоденники, мемуари. Намітивши більш докладну схему життя героя, автор повинен відправитися в дорогу, щоб власними очима побачити місця, де жив і діяв герой, побачити сонце, яке йому світило, землю, якою ступала його нога" [8, с. 338]. Саме це і знаходимо у літературній біографії, створеній Іваном Кошелівцем. Автор книги зізнається: "*Перед тим, як розпочати працю над книжкою про Жанну д'Арк, я обходив, тобто об їздив, усі головні географічні пункти Франції, пов'язані з коротким, але яскравим, як спалах блискавки, життям героїчної дівчини з Домремі, що не вкладається в логічну схему життя звичайної людини, бо воно абсолютно єдине й неповторне*" [3, с. 42]¹.

Згаданий вже нами Олександр Галич виділяє два типи біографічних творів: сюжетно-подієвий (традиційний), який характеризується хронологічним фактажем і мінімальним ступенем використання авторського домислу, й асоціативно-психологічний (інтуїтивний), де увага зосереджена на художньому дослідженні психології та внутрішнього світу біографічної постаті. В такому випадку літературну біографію "Жанна д'Арк" Івана Кошелівця можна безперечно зарахувати до сюжетно-подієвого, тобто традиційного типу.

Автор будує розповідь у хронологічному порядку, лише інколи відступаючи від хронології, то забігаючи наперед, то повертаючись назад для того, щоб пояснити читачеві якусь конкретну подію, котра без цього пояснення могла б бути незрозумілою. Письменник починає свій твір із опису міста, де народилася і виросла Жанна, подаючи повну історію її будинку, наводить цитату Мішеля де Монтеня із "Щоденника подорожі до Італії": "*Домремі на річці Мез, три льє від загадного Вокульору, рідинне місто славного Діви Орлеанської, якій на ім'я Жанна д'Арк (...) Передня стіна будиночка, в якому вона народилася, уся обмальована подіями з її подвигів; але під дією часу мальовила досить попсовані. (...) Є там і дерево за виноградником, яке називають деревом Діви*" [3, с. 8]. Та вже у наступному розділі автор переносить читача у той час, коли почалася Столітня війна між Англією і Францією, викладаючи її передумови та історію аж до того моменту, коли в ній з'явиться героїчна постать Жанни д'Арк. У третьому розділі своєї книги, розповідаючи про місто Орлеан, письменник

¹ Вже з перших сторінок автор ділиться враженнями од відвідин Домремі - рідного міста своєї героїні. Дещо далі знаходимо мальовничий опис Орлеану - знакового міста як для долі самої Жанни, так і для французької історії.

починає з історичних пам'яток доби середньовіччя, поступово підводить читача до стратегічного значення цього міста саме у Столітній війні. Далі І. Кошелівець докладно описує облогу Орлеану від самого її початку (17 жовтня 1428 р.), цитуючи "Журнал облоги Орлеану": *"Чергової неділі англійці кинули на місто сто двадцять чотири камені з бомбард і великих гармат, у тому числі були такі камені, що важили сто шістдесят фунтів"* [3, с. 46]. І такі цитування в розділі трапляються неодноразово. На цьому розповідь про причини і перебіг війни припиняється, та все ж автор підготував читача до основного розгортання подій - без переважної більшості інформації, поданої у цих розділах, подальше читання твору втрачало б свій сенс.

Лише із четвертого розділу своєї книги Іван Кошелівець починає розповідь власне про саму Жанну д'Арк від самого її народження. На цих же сторінках знаходимо докладну інформацію про побут середньовічної Франції, родину Жанни, походження її прізвища. Далі автор твору описує дитинство Жанни, яка зростала, як і кожна дівчина, у звичаях того часу, помічницею матері по господарству, вміла шити із лляного полотна й плести.

Як зауважують дослідники біографічної прози, кожен автор біографічного твору моделює власний образ реальної історичної постаті, що насамперед пов'язане з авторським розумінням історичної події та характеру видатної особи. Отже, біографія

- це ще й джерело вивчення поглядів самого біографа й історичних особливостей його часу. У творі І. Кошелівця маємо цікавий авторський задум - порівняння побуту середньовічного французького села із українським селом початку вже двадцятого століття: *"Наші люди старшого віку, які це знали дореволюційне село, легко можуть пригадати собі таку поштину й побожну дитину, слухняну й роботящу з малих літ, що так само, як Жанна, навчилася від матері Отченашу й Вірую, ходила до церкви й що посту говорила, бо в нашому уповільненому в розвитку селянському побуті подібний тип дитини був живий аж до кінця першої чверти двадцятого століття"* [3, с. 57]. Подібні порівняння упродовж усього тексту трапляються неодноразово. Наприклад, порівняння тортур Середньовіччя та НКВД: *"нічим не різняться зізнання катованих у підвалах НКВД двадцятого століття від вимушених під тортурами комісарів Філіппа Вродливого понад шість століть тому"* [3, с. 14], чи оповідань про народні вірування: *"Фредерік Містраль уже на початку нашого століття записав від старої Ренод оповідання про домовика, точнісінько такого самого, як у нас. Наш жив аж до самої колективізації, доки був на селі хазяїн. Він, хазяїн, знав: як коняка хиріла чи погано ходила в плузі - це означало: "Домовик не злюбив"* [3, с. 60] і т. п.

Подальша розповідь автора стосується дороги Жанни із Вокульору до Шінону; маємо опис міст, в яких дорогою зупинялася Жанна, місцевостей, через які їй доводилося йти; усе це відтворене із великою географічною точністю. Іван Кошелівець, як справжній біограф, не лише повністю обійшов усі місця, в яких хоча б раз ступала нога його героїні (про що ми уже згадували), а зміг з великою художньою майстерністю усе це відтворити у своєму творі.

Автор точно перераховує усіх, хто мав хоча б якийсь найменший стосунок до подій, описаних ним у своєму творі, називаючи їх по іменах, званнях та професіях. Може видатися, що І. Кошелівець надто скрупульозно намагається відтворити усі факти аж до найменших дрібниць, але ми маємо справу із літературною біографією, завдання якої якраз і полягає у тому, щоб з усією точністю до найменших подробиць відтворювати життя описуваної особистості. Можна з упевненістю стверджувати, що уся ця інформація викладена автором дослівно, бо взята із тогочасних документів

- листи Жанни, "Журнал облоги Орлеану", "Журнал обивателя Парижу", протоколи допитів та ін. Окрім того у своєму творі Іван Кошелівець звертається до таких істориків як Ален Деко, що відповідно спирається на "Хроніку Сен-Дені", Жюль Мішле, класик французької історіографії дев'ятнадцятого століття, який у п'ятому тому "Історії Франції" присвятив Жанні д'Арк окреме дослідження, А. М. Жерар та його твору "Жанна д'Арк", та все ж серед них особливу увагу автора привертає дослідження істориків-медієвістів

Режін Перну та Марі-Веронік Клен "Жанна д'Арк" (1986): *"Невтомна Режін Перну - авторка кількадесятьох студій з історії середньовіччя, зокрема добрий десяток їх присвячений дослідженню життя Жанни д'Арк. У цьому ділі їй належить почесне перше місце в сучасній французькій історіографії"* [3, с. 43].

Помітний у творі і вставний епізод, що урізноманітнює рецепцію твору: для пояснення значення коронації у Реймсі автор використав так звану "вставну новелу", яка, хоч і не має прямого стосунку до Жанни д'Арк, однак є дуже влучною, оскільки пояснює багатолітню традицію помазання на королівський престол саме у Реймсі - там охрестився перший король-християнин Франції, після чого він охрестив усю країну. Саме там знаходиться Євангеліє, привезене до Франції донькою Ярослава Мудрого, майбутньою королевою Анною; на цім Євангелії складала присягу усі наступні королі Франції, починаючи від короля Генріха I, чоловіка Анни Ярославни. І тут письменник знову ж таки звертається до аналогій із українським народом: *"Вони [...], наслідуючи короля, кількатисячною колоною босоніж у білих сорочках продефілювали Реймсом й увійшли в ріку. Видовище на подобу того, що півтисячоліття пізніше влаштував у Києві св. Володимир Великий"* [3, с. 155].

Наступні сторінки повісті повністю присвячені коронації Карла VII, з мальовничим описом усіх тогочасних традицій помазання короля на престол: *"Перебіг акту коронації й помазання здавна встановлений традицією, і Шарль мав дотримати його в повному обряді. Ніч з суботи на неділю, як велів звичай, він відбув у мовчазній молитві під склепінням собору. А на ранок, у неділю, під спів псалмів двері собору, на знак початку урочистостей, були відчинені, й одночасно чотири вершники подалися до монастиря Сен-Ремі, щоб приставити звідти судинку на свячену оливу, з якої виконувано помазання"* [3, с. 158].

Цікаві нюанси пов'язані у творі із батальними сценами. Сам Іван Кошелівець у своєму творі зізнається про те, що не є майстром докладного опису батальних сцен і обмежується у таких випадках лише статистикою, стислим викладом основних подій. Відповідно, усі сцени із завоюванням військом Жанни французьких міст не є надто яскравими, досить таки сухі, статистичні. Навіть те, як Жанна потрапила під Комп'єном в полон до війська суперника автор викладає стисло, лаконічно:

"Жанна ж у намірі рятувати своїх людей, тим часом у паніці чи з якої іншої причини поспішили піднести міст над ровом, і Жанна, разом зі своїм братом П'єром та інтендантом Жаном Ольоном, опинилася у ворожому оточенні. Якийсь лучник з пікардійців схопив її за плащ і стягнув з коня" [3, с. 203]. Але вже на наступних сторінках він досить детально описує перебування Жанни у в'язниці, ставлення до неї суддів, наводить тексти протоколів допитів і те, як уміло доктори Паризького університету намагалися заплутати її у свідченнях, доводячи її ересь. Та Жанна жодного разу не відступила від своїх свідчень. Окрім детального опису загальних подій, що відбувалися після полонення Жанни, Іван Кошелівець так само детально описує і те, як відбувалися канонічні процеси над еретиками, наприклад: "Згідно з тодішніми приписами, у процесі інквізиції мало бути два повноправні судді: єпископ дієцезії, в якій стверджено факт ереси, та представник інквізиції. Крім них, якесь число асесорів, тобто засідателів, які могли брати участь у допитах, але мали лише дорадчий голос і не обов'язково мусіли щоразу з'являтися на засідання трибуналу" [3, 224], чи "На початок п'ятнадцятого століття порядок ведення процесу в справах ереси оформився в той спосіб, що він складався з двох частин: на першому етапі тривало загальне вивчення справи й збирання всіх можливих відомостей про обвинуваченого та його допити. Наступно відбувався власне процес з визначенням провини еретика й кари" [3, с. 227]; це також, безсумнівно, використано із тогочасних документів.

Про події, які відбувалися вже після смерті Жанни д'Арк: про долю французького королівства та англійської держави і, звичайно, про процес реабілітації і довгий шлях до канонізації, який завершився щойно на початку минулого століття Іван Кошелівець стисло оповідає в умовно визначеному епілозі під назвою "Як було потім".

Хоча книжка Івана Кошелівця побачила світ у 1997 році, на прохання автора текст поданий за прийнятим у 1929-1932 роках "скрипниківським правописом", що напрочуд вдало увиразнює мову твору, робить її колоритною, що є однією з визначальних характеристик авторського стилю письменника. Ще одним цікавим фактом щодо мови твору є вживання автором власних імен. Зважаючи, мабуть, на французькі реалії, Іван Кошелівець називає французьких королів іменами Люї, Шарль, Анрі, Жан, на відміну від прийнятих в українській мові їх варіантів Людовик, Карл, Генріх та Іоанн; у такій самій манері подає географічні назви - Європа, Еспанія, Льоара, Лютрінгія, Шотландія тощо.

Стосовно авторського стилю Івана Кошелівця, є те, що розповідь викладається автором послідовно і логічно. Автор завжди все пояснює, кожне явище чи подія розглядаються аналітично, як наслідок тієї причини, яку автор неодмінно називає, а звідси упродовж тексту встановлюються логічні ряди причинно-наслідкових зв'язків. Здебільшого Іван Кошелівець повідомляє читачеві лише те, що безпосередньо стосується сюжету, що є свідченням єдності дії у творі. Також можна говорити і про єдність стилю, що забезпечується, зазвичай, авторською мовою. Іноді автор дає слово своїм персонажам, але їх пряма мова не вносить нічого нового в порівнянні з авторською. Те ж стосується і синтаксису - як і в прямій мові, так і в авторській, речення є єдиною, логічно завершеною думкою, будь-який факт розкритий аналітично, як єдність причини і наслідку.

Отже, Іван Кошелівець створив справді повноцінну літературну біографію Жанни д'Арк за всіма правилами жанру. У своєму творі він дотримався усіх визначальних характеристик художньої біографії: вивчення історичних реалій епохи, в якій жила і діяла героїня, використання документів, що, звичайно, стають історичною правдою у творі, вмиле переплетення подій, використання вставних епізодів і формування діалогів персонажів твору, що, відповідно, забезпечує художній домисел твору. І при цьому всьому упродовж твору відчувається збереження єдиної сюжетної лінії. Узявши для цього усе необхідне з історії та використавши свою унікальну письменницьку майстерність, Іван Кошелівець дав українській культурі вартісний твір про видатну постать французької національної історії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Галич О. А. Термінологія сучасної документалістики / О. А. Галич // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. - 2006. - Вип. 26. - С. 47-49.
2. Галич О. А. Художня біографія : проблеми теорії та історії / О. А. Галич, О. О. Дацюк, Л. В. Мороз. - Рівне, 1999. - 94 с.
3. Кошелівець І. Жанна д'Арк : літературна біографія / Іван Кошелівець. - К. : Вид. дім "Всесвіт", 1997. - 304 с.
4. Кошелівець Іван "мав щасливу можливість висловлюватися так, як думав" / розмову вела Л. Тарнашинська. // "Літературна Україна". - 1995. - 13 квітня. - С. 3.
5. Мороз Л. В. Об'єктивне і суб'єктивне у жанрі літературної біографії : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.01.06 "теорія літератури" / Л. В. Мороз. - К., 2000. - 16 с.
6. Моруа А. О биографии как художественном произведении / А. Моруа // Писатели Франции о литературе. - М. : Прогресс. - 1978. - С. 121-134.
7. Савенко І. Основні проблеми документального письма в контексті літературознавчого дискурсу / І. Савенко // Вісник Львівського університету. Серія філологічна. - 2008. - Вип. 44. - Ч. 2. - С. 127-137.
8. Стоун І. Биографическая повесть : Лекция, прочитанная в Оксфордском университете / И. Стоун // Прометей : историко-биографический альманах серии " Жизнь замечательных людей". - М. : Молодая гвардия. - 1966. - Т. 1. - С. 334-345.
9. Тарнашинська Л. Іван Кошелівець, відомий і невідомий / Л. Тарнашинська // Слово і час. - 1999. - № 4-5. - С. 19-21.

Стаття надійшла до редколегії 15.12.2009

Прийнята до друку 26.01.2010

POETIC PECULIARITIES OF LITERARY BIOGRAPHY:

IVAN KOSHELIVETS' "JEANNE D'ARC"

Oksana Kit

Ivan Franko National University of Lviv, 1, Universytets'ka Str., 79000, Lviv, Ukraine, e-mail: oksankakit@rambler.ru

The article is dedicated to revealing and investigating of main poetic peculiarities of literary biography based on Ivan Koshelivets' "Jeanne d'Arc". Relying on the newest research in documentary studies, the work's genre definition was concretized, the role of historical truth and fiction correlation in literary works of biographical literature writing was elucidated, literary biography was defined as a source of author's ideas and the peculiarities of his time studying. The singularities of an author-biographer's style were also analyzed.

Key words: documentary studies, literary biography, historical truth, fiction, author's individual style, author-biographer.

ХУДОЖЕСТВЕННЫЕ ОСОБЕННОСТИ ЛИТЕРАТУРНОЙ БИОГРАФИИ:

ИВАН КОШЕЛИВЕЦ "ЖАННА Д'АРК"

Оксана Кит

Львовский национальный университет имени Ивана Франко, ул. Университетская, 1, 79000, г. Львов, Украина, e-mail: oksankakit@rambler.ru

Статья посвящена выявлению и исследованию основных художественных особенностей литературной биографии на примере произведения Ивана Кошелівца "Жанна д'Арк". Опираясь на новейшие научные исследования документалистики, конкретизировано изучение жанра произведения, выяснена роль соотношения исторической правды и художественного вымысла в написании произведений биографической литературы, литературная биография определена как источник изучения взглядов автора и особенностей его времени. Проанализированы также особенности стиля писателя-биографа.

Ключевые слова: документалистика, литературная биография, историческая правда, художественный вымысел, индивидуальный авторский стиль, автор-биограф.